

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/97/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712010087
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:2712010087.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného Š. O., R.. XX.XX.XXXX C. K., trestne stíhaného na slobode pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 9. decembra 2014 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: Š. O. A. Á. K. E. J., R.. XX.XX.XXXX C. K.,
T. D. I. K. XXX, na slobode,

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Skalica Pv 209/11 - 36 zo dňa 27.03.2012, postúpená Okresným súdom Skalica Uznesením č. k. 4T/47/2012 - 212 zo dňa 20.04.2012, Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom a doručená dňa 07.06.2012, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že v presne nezistenom čase dňa 17.06.2010 v H., Q. XXXX, V. N., Č. W., v byte U. C., R.. XX.XX.XXXX, počas svojho pobytu v neprítomnosti domácich osôb odcudzil finančnú hotovosť 40 000,- Kč, DVD prehrávač v hodnote asi 350,- Kč, gola sadu náradia asi 450,- Kč, kozmetický kufrík v hodnote asi 150,- Kč, rôzne náradie v hodnote asi 370,- Kč, naparovaciu žehličku v hodnote asi 250,- Kč a kľúče od motorového vozidla zn. N., C.: C., evidenčne vedeného na E. H., R.. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, v hodnote asi 25 000,- Kč, s ktorým následne odišiel na neznáme miesto, čím poškodenej U. C., R.. XX.XX.XXXX, D. Q. XXXX, H., spôsobil škodu vo výške 2 586,14 Eur podľa prepočtu kurzu Českej koruny ku dňu odcudzenia,

pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú U. C., R.. XX.XX.XXXX C. R. U., trvale bytom K. - C. K., Q. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanému Š. O. trestné konanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona pod sp. zn. 1T/97/2012 na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Skalica Pv 209/11 - 36 zo dňa 27.03.2012, doručená Okresnému súdu Skalica dňa 28.03.2012, postúpená Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom Uznesením Okresného súdu Skalica č. k. 4T/47/2012 - 212 zo dňa 20.04.2012, právoplatné dňa 26.05.2012, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

V predmetnej veci vydal dňa 08.06.2012 trestný rozkaz, ktorým obžalovaného uznal za vinného a uložil mu podmienený trest odňatia slobody. Trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný v zákonnej lehote podal proti trestnému rozkazu odpor.

V nadväznosti na podaný odpor súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovania výsluchom obžalovaného Š. O., poškodenej U. C., I. A. C., K. W., prečítaním zápisníc o konfrontácií z prípravného konania medzi obvineným Š. O. O. I. A. O. C., V. Š. O. O. I. K. W., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov Q. D. O. Q. D., správy komerčných poisťovní o riešení poisťnej udalosti s motorovým vozidlom zn. N., oboznámil prečítaním Znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 215/2014 zo dňa 27.08.2014 z odboru písmoznalectva a ostatné listinné dôkazy vzťahujúce sa na prejednávanú vec a osobu obžalovaného.

* * * * *

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že výsledky samotného dokazovania nevyznegli jednoznačne a dôkazy nesvedčia k vyvodu bezpečného záveru, že žalovaný skutok sa stal tak ako je kladený obžalovanému za vinu obžalobou. Záver o vine obžalovaného musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach obžalovaného a poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný a vo svojej následnej výpovedi pred súdom poprel spáchanie žalovaného skutku. Z výpovede obžalovaného, poškodenej U. C. a jej manžela svedka A. C. vyplynulo, že obžalovaný, ako nájomca býval, v byte poškodenej U. C. a jej manžela v H.. Z výpovede obžalovaného vyplynulo, že z bytu odišiel v inkriminovaný deň na pracovný pohovor na I., išiel pešo na autobus a A. R. K. R. C., pričom si zabalil svoje veci, poškodenej nechal v byte kľúč, dvere zabuchol a odišiel. Poprel, že by zobral z bytu nejaké veci, 40 000,- Kč a tiež poprel, že zobral auto, pričom nešiel na vozidle poškodených a podpis na potvrdení zo záložne nie je jeho. Podľa obžalovaného sumu 40 000,- Kč ani nemohli manželka C. mať, pretože boli bez peňazí. V prospech obžalovaného vypovedala svedkyňa S. K., ktorá sa vyjadrovala k okolnostiam návratu obžalovaného na Slovensko. Obžalovaného usvedčovala pred súdom zo spáchania skutku výpoveď poškodenej U. C. O. A. Š. C.. z ktorých pred súdom vyplynulo, že obžalovaný mal počas ich neprítomností z ich bytu odcudziť hotovosť 40 000,- Kč, DVD prehrávač, gola sadu náradia, kozmetický kufrík, rôzne náradia, naparovaciu žehličku, kľúče od osobného motorového vozidla U.. N. ako aj samotné vozidlo. Z výpovede svedka A. C. vyplynulo, že vozidlo bolo odhlásené z evidencie, evidenčné číslo bolo odovzdané a vozidlo odstavené na parkovisku pred ich bytom, keďže vozidlo vyžadovalo opravu. Výpoveď oboch manželov mal potvrdiť svedok K. W., pričom z obsahu jeho výpovede zo dňa 02.04.2012 vyplynulo, že v inkriminovaný deň a čase videl obžalovaného jazdiť na vozidle N. a vozidlo malo evidenčné značky a vyfotil si vozidlo na svoj fotoaparát v mobilnom telefóne. Spáchanie skutku preukazoval tiež listinný dôkaz v podobe Výdajového pokladničného dokladu zo dňa 17.06.2010 zabezpečeného v štádiu prípravného konania od svedka Q. D., ktorý prevádzkovoval záložňu, a podľa ktorého v tento deň založila v jeho záložni osoba s menom a podpisom Š. O. žehličku, DVD a ovládač a sadu kľúčov, teda veci, ktoré mali byť odcudzené z bytu poškodenej a tiež jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej potvrdil odovzdanie uvedených vecí do záložne a vrátenie DVD prehrávača nejakej žene. Osobu, ktorá veci odovzdala do záložne by nevedel po rokoch spoznať. Z vyjadrenia Mestského úradu H. zo dňa 14.06.2011 a pripojených dokladov odboru dopravy a cestného hospodárstva vyplynulo, že vozidlo zn. N. XXX, W. XJXXXXX, C.: C., vyplynulo, že uvedené vozidlo bolo majiteľom vozidla E. H. na jej žiadosť dňa 26.10.2009 dočasne vyradené z registra vozidiel. Z výpovedí manželov C. vyplynulo, že uvedené vozidlo odkúpili od E. H., ale zmenu vlastníctva neoznámili. Hodnota odcudzených vecí bola zistená jednotlivými odbornými vyjadreniami, o ktorých správnosti súd nemal pochybnosti. Za takejto dôkaznej situácie by prichádzalo od úvahy rozhodnutie súdu o uznaní obžalovaného za vinného a následné uloženie primeraného trestu. Na základe návrhov obhajoby na preverenie, či vozidlo zn. N. XXX bolo predmetom nejakých poisťných udalostí u príslušných poisťovní, preveriť pravosť podpisu na doklade zo záložne na a opätovné vypočutie svedka K. W., ktorý podľa obhajoby kontaktoval obžalovaného sms správou s tým, že má pre neho informácie, ktoré by mu mohli pomôcť v predmetnej veci. Súd návrhu obhajoby vyhovel a v uvedenom smere doplnil dokazovanie. Z vyžiadaných správ od poisťovní pôsobiacich v Českej republike súd zistil, že žiadna z oslovených poisťovní po odcudzení motorového vozidla neregistrovala poisťnú udalosť s motorovým vozidlom zn. N. XXX, W. XJXXXXX, C.: C.. Z doplňujúcej výpovede svedka Milana Rímskeho zo dňa 10.02.2014 vyplynulo, že keď sa vracal s manželmi C. z prvého pojednania, títo sa bavili o tom, že poškodená U. C. už raz nahlásila fingovanú krádež na polícii Českej republike. Na základe uvedenej informácie si súd vyžiadaval správu od N. Č. W. U. H. (č. I. 331, 332), či niekto

z manželov C. bol v minulosti oznamovateľom trestného činu krádeže za akých skutkových okolností a akým spôsobom bola vec vybavená. Z odpovede Obvodného oddelenie Polície ČR H. zo dňa 01.03.2014 vyplynulo, že dňa 14.12.2011 oznámila U. C. vlámanie neznámym páchatelom do bytu v panelovom dome Q. XXXX C. H. a odcudzenie finančnej čiastky 16 000,- Kč na škodu A. C., ktoré konanie bolo vedené pod s. j. J.-XXXX/TČ-XXXX-XXXXXX, pričom po spísaní protokolu o trestnom oznámení bolo zistené, že k žiadnemu vlámaniu nedošlo k spáchaniu trestného činu ani priestupku a oznamovateľka si vlámanie vymyslela a A. C. nebol riešený od roku 2011 až do súčasnej doby za žiadne protiprávne konanie a nie je vedený ako oznamovateľ žiadneho trestného činu a ani priestupku. Ďalej súd pribral do konania Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline na podanie znaleckého posudku z odboru písomoznalectva k pravosti podpisu Š. O. na Výdajovom pokladničnom doklade zo dňa 17.06.2010. Z podaného Znaleckého posudku č. 215/2014 zo dňa 27.08.2014, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný so súhlasom prokurátora a obžalovaného vyplynulo, že po analýze sporného podpisu s pomocou technických prostriedkov neboli zistené žiadne znaky nasvedčujúce technickému falšovaniu podpisu, sporný podpis je výsledkom autentického písárskeho prejavu konkrétnej osoby, pričom predložený sporný podpis nie je možné uznať za pravý podpis Š. O..

Na základe doplneného dokazovania súd dospel k záveru, že odcudzenie huteľných vecí nebolo jednoznačne preukázané obžalovanému, čo vyplýva z citovaného znaleckého posudku, ktorý potvrdil, že podpis na výdajovom pokladničnom doklade zo dňa 17.06.2010 nie je možné uznať za podpis obžalovaného. Čo sa týka odcudzenia hotovosti 40 000,- Kč, k nej je potrebné uviesť, že výpoveďou svedka K. W. a správou Obvodného oddelenia N. Č. H. zo dňa 01.03.2014 je spochybnená vierohodnosť výpovede samotnej poškodenej U. C. O. A. C. o odcudzení sumy 40 000,- Kč, keďže samotná poškodená si ďalšie vlámanie a odcudzenie hotovosti vo výške 16 000,- Kč vymyslela. Preto výpoveď svedkyne U. C. O. I. A. C. súd vyhodnotil ako nevierohodné a účelové, ktoré sú pre ďalšie dokazovanie nepoužiteľné. K motorovému vozidlu je potrebné uviesť, že motorové vozidlo, ktoré mal obžalovaný odcudziť, že obžalovaný nie je držiteľom vodičského oprávnenia, pričom fotografie predložené svedkom K. W. nepotvrdzujú, že vozidlo šoféroval Š. O., i keď svedok K. W. tvrdil, že vozidlo obžalovaný šoféroval. Je nelogické, aby obžalovaný, ktorý nie je držiteľom vodičského oprávnenia riskoval odcudzenie vozidla za bieleho dňa a vystavoval sa riziku policajnej kontroly a odhaleniu.

Výsledky samotného dokazovania preto podľa súdu nevyznegli jednoznačne a dôkazy nesvedčia k vyvodu bezpečného záveru, že žalovaný skutok sa stal tak ako je kladený obžalovanému za vinu obžalobou. Záver o vine obžalovaného musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach. Ustanovenie § 2 ods. 4 Trestného poriadku, obsahuje základnú zásadu trestného konania, a to zásadu prezumpcie neviny. Každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie, sa považuje za nevinného, dokiaľ vina nie je právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vyslovená. Prezumpcia neviny vyjadruje objektívnu právnu situáciu. Zo zásady prezumpcie neviny vyplývajú základné pravidlá, ktoré súd musí v plnom rozsahu rešpektovať. Jedná sa najmä o zásadu, že obžalovanému musí byť vina preukázaná, teda nie je úlohou obžalovaného preukazovať svoju nevinu, je len jeho právom predkladať a navrhovať dôkazy o svojej nevine. Ďalšou zásadou je zásada „in dubio pro reo“, teda že v prípade, ak po skutočne dôslednom uskutočnení a preskúmaní dôkazov existujú pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Ďalším princípom je princíp, podľa ktorého nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina. V danom prípade súd nemal dostatok spoľahlivých dôkazov, na základe ktorých by mohol s istotou vysloviť, že skutok sa stal tak ako bol žalovaný a spáchal ho obžalovaný. Súd nemá inú možnosť, ako rešpektovať základnú zásadu trestného práva v pochybnostiach v prospech obžalovaného a obžalovaného spod obžaloby s poukazom na § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodiť z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa žalovaný skutok stal.

Vzhľadom na oslobodzujúci výrok, súd poškodenú Zuzanu Vrbovú odkázal s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomnom podanom odvolaní je treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.